Елена Тамбурини

Джулия Кремонини

ПРИКАЗКИ ОТ ВЪЛШЕБНАТА ГОРА

Изненада за приятели

Издателство „Фют“

Напоследък в гората ставаха странни неща. Всичко започна преди няколко дни на смрачаване.

Животните вече бяха вечеряли и се готвеха за сън. Татко Зайко и мама Зайка завиха своите осем зайчета в леглата им, после се настаниха удобно на дивана с любимите си книги.

В това време таралежите отпиваха с наслада от домашния чай, който помагаше на съня, а бобърът усърдно миеше зъбите си с кристалната вода от горския водопад.

Гората вече притихваше, когато неочаквано екнаха удари на барабан, а после се чу тих гласец.

– Аз съм ваш приятел – тайнствено зашушна гласецът. – Искам да ви направя изненада, затова ви моля да ми дадете малко брашно.

Горските животни се втурнаха навън, за да разберат кой говори, но не видяха никого. Повъртяха се, почудиха се и тъй като обичаха изненадите, донесоха от килерите си чували, торби и пакети с брашно и ги оставиха пред вратите на къщите си.

Сутринта те вече не бяха там.

На другия ден семейството на татко Мецан отиде да бере малини. Мечото малиново сладко беше прочуто и винаги се разпродаваше светкавично на горския пазар. Татко Мецан и мама Мецана беряха и си бъбреха. Вече бяха напълнили една голяма кошница със зрели малини, но малките мечета не бяха откъснали нито една малинка. Те се катереха по дърветата, кискаха се весело и се люлееха по клоните.